

Indenrigsministeren: Hvad dette Sidste angaar, da troer jeg, at det ærede Medlem vilde have udtalt sig rigtigere, naar han havde sagt: „det meget større Bidrag, som een af disse Communer udreder“; thi mig bekendt er det kun een af de omhandlede Communer, som udreder et særligt Bidrag til Amtsrepartitionsfonden. Det forholder sig heller ingenlunde saa, som den ærede Ordfører meente, at Amtsraadet havde Hals og Haand over disse Communer med Hensyn til at sætte dem i Skat. De Bidrag, som Amtsraadene kunne bestemme, skulle opkræves af Communerne til Amtsrepartitionsfonden, skulle opkræves efter bestemte Fordelingsregler med Undtagelse af en meget lille Dvotadeel af samme, som bliver tilbage; men dette er dog Noget, som i høi Grad er forskjelligt fra at have Hals og Haand over Beskatningen af disse Communer. Det forekommer mig ogsaa, at Kjendsgjerningerne noksom vise dette. Hvis nemlig Amtsraadene virkelig havde Hals og Haand over Beskatningen af disse Communer til Amtsrepartitionsfonden, saa vilde disse Communer ikke henge saa fast ved Forbindelsen med Amtsrepartitionsfonden og være saa villige til at blive selvstændige Kjøbstadcommuner, som de nu ere. Men det er netop, fordi de have Fordeel deraf, at de sætte Pris paa det omstalte Sælleskab med Amtsrepartitionsfonden og Amtsfattigkassen, medens de ikke iøvrigt ville have det Mindste at bestille med Amtsraads-kredsene.

Ordføreren: Jeg beder det undskyldt, hvis jeg skulde have sagt, at Amtsraadene have Hals og Haand over Beskatningen af disse Communer. Det har ikke været min Mening at ville sige det, og jeg troer heller ikke, at jeg har sagt det; hvad jeg sagde, var vistnok kun dette, at de havde Hals og Haand over dem med Hensyn til de særlige Bidrag, der skulle udredes til Amtsrepartitionsfonden og Amtsfattigkassen, særlige ligeoverfor dem, der udredes af Kjøbstæderne, og det maa jo være Tilfældet i alle disse Communer, at der udredes større Bidrag fra dem

til Amtsrepartitionsfonden end fra Kjøbstæderne; fordi der nemlig et et langt større Antal Anliggender, hvortil de bidrage. Der er jo saaledes Delingpøntudgifterne, Udgifterne til Bødemødervæsenet, Medicinaludgifter osv., hvortil Kjøbstæderne ikke indbetale noget Bidrag til Amtsrepartitionsfonden, men som Kjøbstæderne selv afholde af deres egen Kasse.

Tobiesen: Den høitærede Indenrigsminister yttrede i et af sine sidste Foredrag, at Ingen dog vel vilde paastaae, at Amtsraadene ikke skulde have tilstrækkelig Indsigt til at bedømme de her omhandlede Forhold. Hvis den Sætning var sand, at Amtsraadene havde den fornødne Indsigt, saa vilde Spørgsmaalet for mig reducere sig til et reent Etikkespørgsmaal, saa være de to Autoriteter efter den ærede Ministers Udsagn jo lige kloge; thi Indenrigsministeriet maa jo altid anses for klogt i disse Anliggender, og saa havde Spørgsmaalet for mig kun meget Lidet at betyde. Men for mig er det nu netop Hovedsagen, at jeg ikke antager, at Amtsraadene have den fornødne Indsigt. Jeg veed vel, at der her i denne ærede Kreds findes mange Amtsraadsmedlemmer med en særegen Dygtighed, men disse ville ikke kunne føle sig stødte ved denne min Udtalelse. Jeg antager, at den ærede Indenrigsminister netop selv under Forhandlingen af dette Lovforslag har erkjendt, at der savnedes en saadan Dygtighed hos Amtsraadene, da han er gaaet ind paa de af Udvalget foreslaaede Overligningscommissionsforhold. Det var et af de Punkter, paa hvilke det var foreslaaet, at Amtsraadene skulde afgjøre Sagen paa samme Maade overfor de 6 Communer som overfor den øvrige Deel af Sognecommitterne; men paa dette Punkt anseer Ministeren det selv for en ligefrem Forbedring, at der indføres Overligningscommissionsforhold. Dette maa naturligviis være, fordi han antager, at Amtsraadene ere valgte med Hensyn til Forhold, som ligge udenfor Kjøbstadcommunalforholdene, og ikke med Hensyn til saadanne Forhold, som i høi Grad have Tilhæng med